

สำร่นำรู้

เรารัด “ปริมาณการดื่มแอลกอฮอล์” ของคนไทยกันอย่างไร?

หลายคนอาจไม่เคยรู้ว่า...ตัวเลข “การดื่มแอลกอฮอล์ของคนไทย” ที่เราเห็นในข่าวหรือรายงานของกระทรวงสาธารณสุข มาจาก 2 แหล่งข้อมูลหลัก ได้แก่

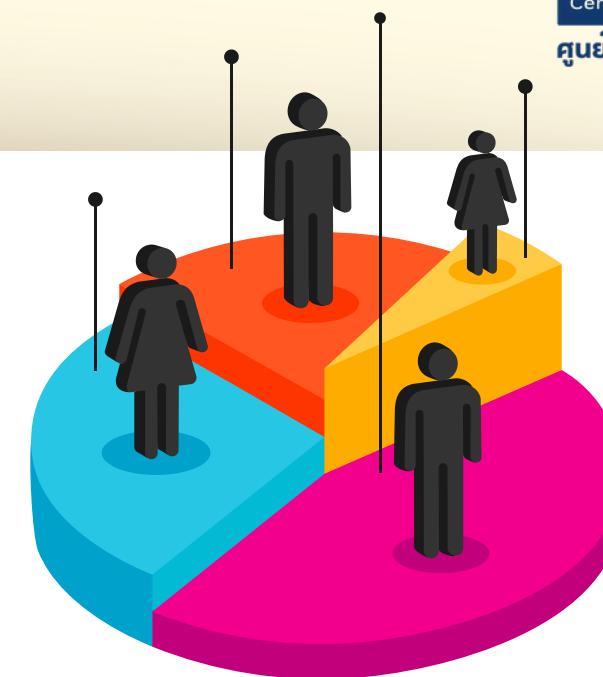
- 1 แบบสอบถามพฤติกรรมของประชาชน
- 2 ข้อมูลปริมาณการผลิตเพื่อจำหน่ายจากกรมสรรพสามิต

โดยทั้งสองแบบมีความสำคัญต่างกัน และเมื่อประกอบกัน จะช่วยให้เราเห็นภาพ “พฤติกรรมการดื่ม” ที่ครบถ้วนที่สุด

วิธีที่ 1

การวัดจากแบบสอบถาม พฤติกรรมของประชาชน:

ถามคนไทยว่าดื่ม “เท่าไร – บ่อยแค่ไหน – ดื่มแบบไหน”

ซึ่งแบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำคัญของนักวิชาการ
เพราะช่วยมองเห็นพฤติกรรมที่แท้จริงของผู้ดื่มได้ละเอียด เช่น

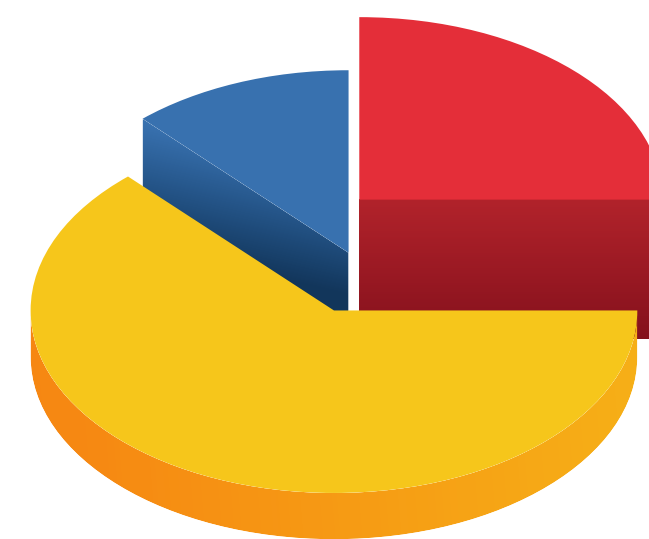
- ✓ ดื่มน้อยแค่ไหน (ความถี่ของการดื่ม)
- ✓ ดื่มกี่แก้วในวันที่ดื่ม (ปริมาณของการดื่ม)
- ✓ ดื่มอะไร (เบียร์ เหล้า ไวน์ ฯลฯ) (ประเภทของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์)
- ✓ ดื่มในสถานการณ์ไหน ดื่มกับใคร เช่น วันหยุด งานเลี้ยง เพื่อนชวน หรือดื่มที่บ้าน (สถานที่และบริบทการดื่ม)
- ✓ มีการดื่มหนักครั้งคราว (binge drinking) หรือไม่

เหตุผลที่ต้องถามละเอียดแบบนี้ เพราะ**ปริมาณแอลกอฮอล์ “เท่ากัน”**
แต่รูปแบบการดื่มให้ความเสี่ยงไม่เหมือนกัน เช่น ดื่มทีละน้อยทุกวัน
กับดื่มหนักรวดเดียว—ผลต่อสุขภาพแตกต่างกันมาก

วิธีที่ 2

การวัดจากข้อมูลการผลิตเพื่อ จำหน่ายจากกรมสรรพสามิต:

ดูจาก “สรรพสามิตว่ามีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผลิต
หรือขายออกไปเท่าไร”

ข้อมูลจากกรมสรรพสามิตบันทึกว่าในแต่ละปี มีการผลิตเบียร์ เหล้า ไวน์ ออก
มากี่ลิตร แล้วนำปริมาณเหล้านี้มาคำนวณเป็น “แอลกอฮอล์บริสุทธิ์” เพื่อดูว่า
ประชาชนไทยดื่มโดยรวมปีละเท่าไร โดยมีตัวชี้วัดสำคัญ ได้แก่

ปริมาณการบริโภค
ต่อหัวต่อปี (APC)

ปริมาณการบริโภค
ต่อผู้ดื่มต่อปี

